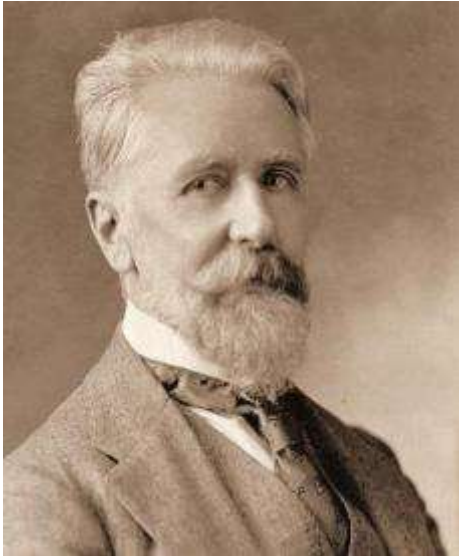

ZYGMUNT NOWICKI (1867- 1941)

Urodził się 22.listopada 1867 w Pskowie w rodzinie lekarza Józefa Nowickiego i Marii z domu Sawickiej. Ukończył gimnazjum w Dorpacie (1887) oraz studia prawnicze na uniwersytetach w Petersburgu i Odessie, gdzie w roku 1889 złożył egzamin dyplomowy. W czasie studiów został członkiem tajnych organizacji niepodległościowych, m.in. Czynna Obrona Kraju, "Grupa Braci", organizował zbiórki na Skarb Narodowy. W 1905 roku ożenił się z Filipiną (lub Antoniną) z domu Filipowicz, członkinią Ligi Kobiet oraz Powszechnej Organizacji Wojskowej. Mieli kilkoro dzieci, w tym syna Macieja.

W latach 90-tych pracował w Turkiestanie, od 1900 był sędzią pokoju na Sachalinie, od 1902 członkiem sądu we Władywostoku. Na terenie Rosji propagował zakładanie polskich organizacji kulturalno-oświatowych, m.in. wśród robotników zatrudnionych przy wydobyciu złota nad Amguniem, gdzie za zorganizowanie strajku robotników zmuszony był ustąpić ze służby państwowej. Pracował jako adwokat przysięgły, a od 1909 jako naczelnik wydziału prawnego budowy amurskiej kolei żelaznej z siedzibą w Czycie.

W 1911 zamieszkał w Kongresówce, pracował jako adwokat (wyjeżdżał do swoich klientów do Rosji i Chin) i prowadził własne gospodarstwo rolne k. Słomnik, w tzw. Słomniczkach. W tym czasie założył w Słomnikach Towarzystwo Oświaty Polskiej z biblioteką, czytelnią i ochronką.

Podczas I wojny światowej był członkiem Centralnego Komitetu Narodowego i Rady Narodowej w Warszawie oraz od 1916 działał w Powszechnej Organizacji Wojskowej na

ziemi miechowskiej, był członkiem Rady Okręgowej Ziemi Kieleckiej, w latach 1917-19 pełnił funkcję prezesa Sądu Okręgowego w Kielcach z powołania Departamentu Sprawiedliwości Rady Regencyjnej).

W Polsce niepodległej został przewodniczącym Głównej Komisji Wyborczej okręgu kieleckiego w czasie wyborów do Sejmu Ustawodawczego, od 1919 pełnił funkcję szefa sekcji osobowo-organizacyjnej w Ministerstwie Sprawiedliwości. W 1920 zorganizował Konsulat Generalny RP w Chicago i do 1922 był pierwszym polskim konsulem w USA z jurysdykcją na 26 stanów. Na tym stanowisku pozostawał do chwili wyboru na senatora. Był senatorem II RP 1 kadencji w latach 1922-1927, członkiem Sądu Honorowego, należał do klubów PSL "Wyzwolenie", pracował w komisjach: ochrony pracy, oświatowej, prawniczej, regulaminowej. W okresie międzywojennym był również członkiem Zarządu Głównego POW, Zarządu Skarbu Pracy Kulturalno-Oświatowej, Prezes Stowarzyszenia Mechaników Polskich z Ameryki (od 1924). Został odznaczony Krzyżem Niepodległości (1931), Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski.

Zm. 25 września 1941 w Warszawie i został tam pochowany na Cmentarzu Wawrzyszewskim.

Bibliografia: *Encyklopedia Historii Drugiej Rzeczypospolitej*, oprac. R. Świątek, 1999; T. i W. Rzepeccy, *Sejm i Senat 1922-27*,